

da vist indrømme mig, at Penge har ikke nær den Værdi i Øjeblikket, som de havde for 12—13 Aar siden. For 12—13 Aar siden kunde en Arbejderfamilie i København leje en Lejlighed til 12—14 Kr. om Maaneden, nu maa de give 26—28 Kr. om Maaneden, det er lige det dobbelte. For 12—13 Aar siden kostede et Pund Smør 75 Øre, nu koster det 1 Kr. 25 Øre. Den Gang kostede et Pund Flæsk 50 Øre, nu er Prisen oppe ved 1 Kr. Og saaledes kunde jeg blive ved. Ja, Prisen paa noget af det allernødvendigste, nemlig Sødsmælk, er endda nu for nylig forhøjet med ikke mindre end 4 Øre pr. Pot. Den Gang købte man Kokes til 1 Kr. 25 Øre, nu er man oppe paa 2½ Kr. og saa fremdeles. Der er næsten ikke en Ting, uden at Prisen paa den er fordoblet. Det er saa ganske naturligt, at Penge ikke har den Værdi nu, som de havde for 12—13 Aar siden. Derfor ser jeg en Fare i, at man vil fastsætte en bestemt Grænse i Loven. Jeg ønsker Bevægelsesfrihed paa dette Omraade. Derfor er jeg uenig med Ministeren og anser det for et Tilbageskridt at fastsætte bestemte Grænser i Loven.

Ministeren sagde saa til mig, at der maatte jo være mange bemidlede Medlemmer i Sygekasserne, siden jeg havde udtalt mig, som jeg gjorde, men i samme Aandedræt sagde han til det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam), at der for nylig havde været en Udrensningsproces, og at det kun var ganske faa, der var satte ud af Sygekasserne. De to Ting passer ikke saa godt sammen. Jeg tror ikke, at der i Øjeblikket er mange, som vil blive satte ud, men i det Øjeblik, Grænsen bliver slaaet fast i Loven, frygter jeg, at der vil blive mange satte ud. Derfor vil jeg ikke være med til at have de bestemte Grænser i Loven. Jeg vil have fri Bevægelighed paa dette Omraade.

Det glædede mig, at Ministeren, saa vidt jeg forstod, gav mig Ret i, at det, at Kasserne havde saakaldt bedrestillede Medlemmer, ikke var nogen Hindring for, at de kunde optage ubemidlede, thi det var rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at de bedrestillede yder deres Kontingent ligesaa vel som de mindre velstillede, og det gaar altsammen i den samme Kasse, og de bedrestillede nyder mindre end de

daarligt stillede. Ganske naturligt bliver der da mere til de daarligst stillede. Men saa siger den højtærede Minister, at han er Modstander af, at den bedre stillede Arbejder skal have Statstilskud ligesaa godt som den daarligere stillede. Hvis det var saaledes, at Statstilskuddet blev fordelt ens mellem alle Medlemmer af en Sygekasse, vilde jeg give Ministeren Ret. Men det er ikke det, der foregaar. Statstilskuddet gaar ind i en fælles Kasse, og jeg finder det ganske naturligt, at de, der nyder meget af Kassen, ogsaa faar det største Statstilskud. Jo mindre de bedre stillede nyder, des mere bliver der at arbejde med nedefter. Det viser sig ogsaa Landet over, at de Kasser, som har nogle velstillede Medlemmer, klarer sig bedre end de, hvis Medlemmer hører til de allerfattigste. Det er et kummerligt Arbejde at føre dem fremad. Saa jeg kan ikke give den højtærede Minister Ret i den Henseende. Jeg maa hævde det modsatte, at det gaar med Statstilskuddet, som det gaar med de bedre stillede Sygekassemedlemmers Kontingent. Disse Medlemmer nyder kun lidt af Kassen, og desmere bliver der til de daarligt stillede Medlemmer, saa at der bliver bedre Raad til at holde Kontingentet langt nede, saa man er i Stand til at tage flere daarligt stillede ind i Kassen. Det er rigtigt, at Statstilskuddet er ens for alle, men det gaar ind i den fælles Kasse og kommer saa til at virke stærkt nedad overfor de daarligt stillede, dem, der nyder meget af Kassen.

Den højtærede Minister sagde til mig, at jeg ikke skulde være saa bange for at lade Folk efterse Skattebøgerne. Det er jeg heller ikke, men det var slet ikke det, jeg i Gaar udtalte overfor den højtærede Minister. Jeg rettede det bestemte Spørgsmaal til Ministeren: Foregaar der ikke her et Brud paa Skattelovene? Da jeg blev valgt til Ligningsmand, maatte jeg saa godt som aflægge Ed paa ikke at tale det allermindste om, hvad jeg fik at vide i den Egenskab, men nu aabner Ministeren Adgang til, at alle Sogneraadsmlemmer kan komme til at se i Skattebøgerne. Jeg har ikke noget imod det, men lad os saa faa det, som vi havde det tidligere, saa at alle kan se, hvad alle er sat i Skat for. Det er